СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 192. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го ЖОВТНЯ 1986 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 8, 1986 — No. 192. — VOL. XCIII

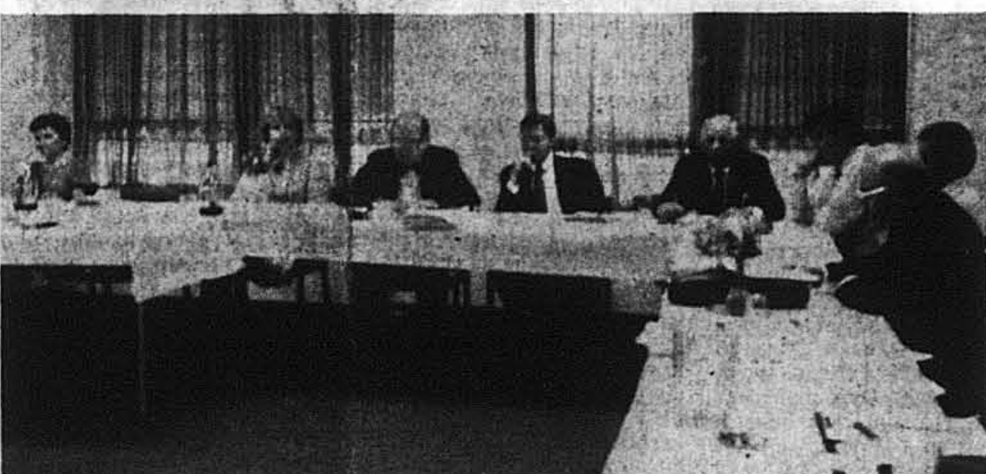
ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ ВІДБУВ НАДЗВИЧАЙНІ НАРАДИ

Мґр І. Геврик обраний на пост головного директора для Канади, Л. Філь доповнив Контрольну Комісію, а на його місце на головного радного обрано Мирона Спольського

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Головний Уряд Українського Народного Союзу, на своїх надзвичайних нарадах, перших від 31-ої Конвенції в травні цього року, які відбулися тут в приміщеннях Головної Канцелярії в суботу, 4-го жовтня ц.р., зробив ряд важливих рішень, та обрав на головного директора для Канади мгра Івана Геврика, становище яке опорожнилось із смертю св. п. сен. Павла Юзика.

На місце в Контрольній Комісії, що його займав мгр І. Геврик, Головний Уряд вибрав головного радного Леоніда Філя, а на його місце Мирона Спольського з Канади. Хоч Головний Уряд не мусів вибирати особу з Канади на головного радного, бо статутом приписані два пости на Канаду вже заповнені в теперішньому уряді, члени його уважали, що коли Конвенція вибрала трьох радних з Канади, то в цьому дусі повинен діяти тепер Головний Уряд, обраний цією Конвенцією.

В нарадах, що їх відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван Флис взяли участь члени Головного Екзекутивного Комітету: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, Володимир А. Сохан, головний секретар і Уляна Дячук, головний касир; головні контролери: мгр Іван Геврик, д-р Нестор Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко, Степан Гавриш і о. протопресвітер Степан Біляк; головні радні: Василь Пастушок, Андрій Джула, Тарас Максимович, Роман Татарський, Текля Мороз, Тарас Шмагала, Володимир Квас, Евген Іванців, Володимир Гавриляк, Гелен Олек-Скат, Андрій Кейбіда, Василь Дідюк і Олександер Худолій.

Вид на залю нарад (зліва) У. Дячук, Г. Пашен, д-р І. Флис, д-р М. Куропась, мґр. І. Геврик, д-р Н. Олесницький, інж. А. Дорошенко і о. С. Біляк.

Свою відсутність з уваги на недугу оправдав головний радний Леонід Філь.

У виборах на становище головного директора для Канади кандидатуру мгра І. Геврика поставив о. С. Біляк, а підтримали В. Пастушок і А. Кейбіда. Свою власну кандидатуру, на бажання деяких секретарів, видвигнув В. Дідюк, якого згодом номінував д-р Н. Олесницький, а підтримав д-р М. Куропась. У голосуванні мгр І. Геврик отримав 13 голосів, а В. Дідюк — сім.

Кандидатуру Л. Філя на члена Головної Контрольної Комісії поставив інж. А. Дорошенко, а її підтримали д-р М. Куропась і мгр І. Геврик. Р. Татарський поставив кандидатуру В. Дідюка, що її підтримав С. Гавриш. Голосування дало вислід 17 до 5 в користь Л. Філя.

У голосуванні над головним радним М. Спольський пропонований і підтримуваний д-ром Н. Олесницьким і В. Дідюком, здобув 14 голосів, а Петро Дяків, що його пропонував мгр І. Геврик, а підтримав А. Кейбіда — 8 голосів.

Перед голосуванням на становище головного директора для Канади, д-р І. Флис ще раз пригадав про великі заслуги св. п. сен. П. Юзика, а відтак попросив присутніх вшанувати пам'ять Покійного однохвилинною мовчанкою.

У справі конфлікту інтересів, зокрема коли ходить про питання чи службовець УНСоюзу може займати становище в Головному Уряді, відбулась довша дискусія і перевірка статуту, специфічно у випадку обов'язків і прав головного контролера. Голосуванням Головний Уряд рішив (19 за один проти і один стримався), що такий конфлікт інтересів існує.

С. Гавриш заявив, що він залишається на пості головного контролера і навіть по відході зі становища крайового братського організатора служитиме УНСоюзові дальше, як він це робив на протязі понад 30-ох років.

У черговій справі на порядку нарад, знову ж таки після ґрунтовного обговорення, Головний Уряд рішив закупити будівлю в Торонто, доручаючи Екзекутиві і п'ятьом членам уряду з Канади перевірити існуючий та потенціяльні об'єкти для такого бюра в Торонто, яке могло б також бути місцем братської діяльности. В цій справі Головний Уряд прийняв таку

(Закінчення на стор. 3)

Філядельфійці спільно виступають в обороні прав в СССР

Філядельфія (Я.Т.). — У четвер, 25-го вересня, відбулася тут у готелі Віліямсона конференція присвячена релігійним переслідуванням в СССР, що її влаштували спільними силами Комісія для людських взаємин при римо-католицькій архиєпархії та в поазбучному порядку: Американський жидівський комітет, філядельфійський відділ, Литовсько-американська громада у ЗСА, філядельфійський відділ, Крайовий міжрелігійний адгок комітет для справ совєтських жидів та філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні.

У конференції взяли участь крім вище згаданих етнічних груп теж представники поляків, квейкерів, лотишів і росіян і католики-американці.

Конференцію відкрила представниця вище згаданої Комісії для людських взаємин Сестра Глорія Колман, після чого о. Каятонас Сакалявскас, пастор литовської церкви св. Андрея, почав конференцію молитвою.

(Закінчення на стор. 3)

Б. Ольшанівська виступить в Клівленді

Клівленд (ЛГР). — Заходом організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні й Комітету Проти Совєтських Свідчень, місцеву українську громаду відвідає заслужена діячка й голова АОЛПУ Божена Ольшанівська. Прибуде також відомий правник, автор книжки „Інший голокост", д-р Богдан Витицький.

У неділю, 12-го жовтня ц.р., тут у залі ім. Митрополита Андрея Шептицького, при 5720 Стейт ровд у Пармі (біля катедри св. Йосафата) відбудуться інформативні доповіді гостей о годині 4-ій по полудні.

Український науковець отримав признання

Мюнхен, Західня Німеччина (І. Чорнобривець). — Український вчений, професор Людвіґ-Максіміліанс університету є університетським колеґою професора доктора філософії і почесного доктора юридичних наук Ганса Маєра, який рівночасно є міністром освіти, культури й віроісповідань Баварії.

Не зважаючи на цей високий пост, проф. Г. Маєр перебував у відпустц у Мюнхенському університеті. Проф. Ю. Бойко колеґіяльним шляхом переслав міністрові свою книгу: „Gegen den Strom" видану 1979 року університетським видавництом Карль Вінтер у Гайдельберзі.

Книгу присвячено проблемам слов'янської духовости і історії слов'янських літератур (російська, білоруська, польська, чеська), але з 22 статтей цього тому (360 стор.), 16 присвячено спеціяльно українській літературі. Проф. Маєр по отриманні видання відповів подякою. Але по кількох місяцях міністер вважав за потрібне ще раз написати українському вченому:

„Шановний колеґо Бойко-Блохин!

Дуже сердечна подяка за змістовний том, що Ви мені по-товариськи прислали і присвятили. Я з нього сприйняв багато імпульсів і одержую щоденно нові. Як мале відвзаємнення я надсилаю Вам свою книгу, Політичні науки в Німеччині".

З огляду на відсутність кваліфікованого славіста-україніста в Німеччині, який міг би читати історію української літератури, проф. Ю Бойко, не зважаючи на свою емеритуру, ще й далі викладає цю наукову дисципліну в Людвіґ-Максиміліянс університеті.

ХУІ З'ЇЗД ОбВУА

Ню Йорк.—Головна Управа Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОбВУА) повідомляє, що ХУІ делеґатський З'їзд відбудеться в суботу, 11-го жовтня ц. р., о год. 10-ій ранку тут в приміщеннях Українського Спортового Клюбу, при 122 Друга авеню.

Н. Голіят здобула три нагороди

Ню Йорк (РСГ).— У п'ятницю, 5-го вересня ц.р. в Шератон Інн. у Сиракюзах, Н. Й., відбувся конкурс юначок шкіл нюйоркського стейту, в якому брала участь Нерисса Софія Голіят. Цей конкурс для „The Miss T.E.E.N." (Teens Encouraging Excellence Nationally) спонзорувала організація „Марч оф Даймс". Жюрі відзначувало юначок, на підставі їх успіхів у науці й несенні допомоги людям, та за їх вигляд, поставу, презентацію, мову й талант.

Нерисса отримала першу нагороду від „Марч оф Даймс" за її безкорисну працю для цієї організації і першу нагороду від жюрі Т.Е.Е.Н. за український танець „Залицяння", який вона вивчила на курсах танців на Союзівці.

Третю нагороду — трофей, як друге місце в загальному конкурсі, дістала від жюрі Т. Е. Е. Н., за вищезгадані кваліфікації.

Нерисса свій вільний час від навчання посвячувала для громади Квінсу, Н. Й., відвідуючи старечі доми, ведучи зі старцями розваговi розмови, як також працювала в кампанії „Марч оф Даймс".

Нерисса є на другому році студій у Пейс університеті в Ню Йорку. Вона належить до Асоціяції рахівництва фінансів і менаджменту і є членкою Товариства об'єднаної едукаційної програми.

Н. С. Голіят

Нерисса є дочкою Неоніли і Петра Голіятів, і всі вони є членами 19-го Відділу УНСоюзу.

ЮВІЛЕЙ 30-го КУРЕНЯ ПЕРЕСУНЕНО

Ню йорк. — Пластова Станиця в Ню Йорку, 30-ий Курінь Уладу Пластунок Юначок ім. Софії Галєчко інформує, що з незалежних від них причин заповіджений на суботу, 11-го жовтня ц.р., Ювілей 30-ліття Куреня і забава не відбудеться. Ювілейнні святкування перенесено на суботу, 1-го листопада.

СПРАВУ „ВИДВОРЕННЯ" 25-ох ДИПЛОМАТІВ ВІДЛОЖИЛИ

Вашінґтон. — З причини міжвершинних розмов між президентом З'єднаних Стейтів Америки і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим в Ісляндії в кінці цього тижня, 11-го і 12-го жовтня цього року, а також застереження Державного департаменту, справу „видворення" 25-ох совєтських дипломатів і працівників місії до Організації Об'єднаних Націй, тимчасово відложили з поясненням, що ця тема, мовляв, буде предметом розмов між Р. Реґеном і М. Ґорбачовим в часі зустрічі.

Державний секретар Джордж Шулц був один з перших, який запротестував проти загострення відносин між ЗСА і СССР під теперішню пору, коли пиппломатичні справи починають наладнуватися і коли існує можливість ще в цьому році відбути довшу конференцію на вершинах, тим разом в Америці, згідно з ранішим домовленням в Женеві. Офіційні особи в Державному департаменті заявили, що Дж. Шулц евентуально погодиться, щоб тимчасово справу видалення совєтських працівників місії, які, до речі, фіґурують на списку ФБІ, як шпигуни в користь Совєтського Союзу, тимчасово уморити і вирішити її після зустрічей на вищому рівні між представниками Вашінґтону і Москви. В інформації „Ню Йорк Таймус" з 7-го жовтня так і написано: „на прохання і рекомендацію Дж. Шулца президент Р. Реґен погодився відкласти цілу справу, аж до закінчення розмов в Ісляндії і взагалі дозволити 11-ом совєтсьім шпигунам залитися в цій країні на неозначений час".

Інші близькі співробітники Президента і деякі консервативні законодавці вимагають від Уряду негайного заряджения про виїзд шпигунів до 15-го жовтня, хоч вони погоджуються, що совєтська стороно має право піднести цю проблему під час розмов з президентом Р. Реґеном. Очевидно, тут знову ж існує непогодженість між цією думкою і Державним департаментом, а зглядно Дж. Шулцом, який не бачить причини чому ЗСА мусять стосувати тиск на СССР під час таких важних розмов в Ісляндії, бо цю, на його думку, „дрібну справу", можна полагодити на нищому дипломатичному рівні.

Політичні спостерігачі й аналітики думають, що між Білим Домом і Державним департаментом існує свого роду „конфлікт" в цій й деяких інших справах, який може некорисно відбитися на розмовах ЗСА з СССР, на виборах в листопаді цього року і на підготові до президентських виборів взагалі.

ПАПА ІВАН ПАВЛО ІІ ВІДВІДУЄ ФРАНЦІЮ

Ліон, Франція. — Папа Іван Павло ІІ прибув до Франції з чотириденною візитою. На ліонському летовищі Сатоля голову Католицької Церкви зустрів президент Франсуа Міттеран, який їхав до Канн, де він повинен взяти участь у конференції з проблем енергетики.

Візита Папи обмежується відвіданням ронсько-альпійського району, центр якого Ліон, друге за величиною французьке місто, вважається твердинею консервативного католицизму у Франції. Католицькі священики прочитали по всій країні звернення ліонського кардинала Альбера Декутре, який закликав віруючих прибути до Ліону під час перебування там Івана Павла ІІ. Для цього були замовлені спеціяльні поїздки, а також літаки.

Переважна більшість французьких газет скептично ставиться до успіху такого заходу. Опитування громадської думки, проведене газетою „Монд", показало, що хоч 81 відсоток французів вважає себе католиками, лише половина їх регулярно відвідує церкву. 80 відсотків опитаних католиків заявили, що церковні догми ніяк не впливають на прийняття ними щоденних світських рішень, 48 відсотків заявили, що не поділяють поглядів Папи, який закликає заборонити аборти, 24 відсотки французьких католиків розходяться з Папою в поглядах на міжнародну політику.

На відміну від решти Франції, в ліонському районі позиції Католицької Церкви традиційно сильні. В 177 році тут були страчені 50 християнських мучеників. Перший ліонський єпископ Потен помер в тутешній в'язниці в 187 році.

Повідомляють, що в Ліон з'їхалися не тільки прихильники Папи, але й його активні противники. Різні анархічні групи влаштували антипапські демонстрації, які закінчилися запеклими сутичками з правовірними католиками. В розгоні демонстрантів взяли участь поліція і військові частини.

Ю. Орлов з дружиною прибув до ЗСА

Ню Йорк. — Совєтський дисидент, колишній голова Московської групи нагляду за виконанням Гельсінкських угод, а пізніше політичний вя'зень в совєтських концтаборах на протязі вісьмох років, прибув в неділю, 5-го жовтня ц.р., разом з дружиною, 44-річною Іриною Валітовою, також дисидентом, до З'єднаних Стейтів Америки у процесі виміни за совєтського шпигуна Ґеннадія Захаровам колись високого урядовця в Організації Об'єднаних Націй. Москва, як відомо, звільнила, а пізніше дозволила виїхати з СССР також американському кореспондентові журналу „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколасові Данілову, справа, якого, як запевняли офіційні чинники у Вашінґтоні, не пов'язана з цією виміною.

„Я залишив свою батьківщину, мою улюблену культуру, мову, приятелів, членів родини та інших близьких мені осіб", — заявив Ю. Орлов кореспондентам на летовищі ім. Кеннеді. „Все це не є легкою справою, якщо подумаєш, що там в СССР залишились ще ті, які сидять в концтаборах за справедливу справу. І я якось чуюся винним перед ними: чому я тут на свободі, а вони там, досиджують свої речинці", — не без зворушення підкреслив Орлов під час спеціяльної пресконференції. З найближчих йому осіб він вимінив Анатолія Марченка, Анатолія Корягіна, Йосипа Беґіна, академіка Андрея Сахарова, які по своюму відбувають покарання, одні в концтаборах, а інші, як А. Сахаров, на примусовому висланні, ізольовані, з обмеженою свободою рухів.

„Очевидно, я радий і вдячний, що опинився на свободі, — заявив Орлов кореспондентам, — тепер я можу сказати кожному вільно і без страху перед КҐБ, що діється в моїй країні і як я уявляю собі зміни, які повинні наступити, щоб люди могли жити свобідно".

Він подякував президентові Роналдові Реґенові й

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

ЗВІЛЬНЕНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ журналіст, кореспондент журналу „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколас С. Данілов заявив, що він впав жертвою гри Сі-Ай-Ей і КҐБ. Він погодився передати представникам амбасади листа від фіктивного священика, який, правдоподібно був аґентом КҐБ і підісланий для того, щоб інші аґенти зловили Данілова „на гарячому вчинку". Очевидно, Данілов знав неназваного священика віддавна і тому погодився на передачу листа. Цей випадок говорить сам за себе, — заявив Данілов своїм американським колеґам, — в Москві зобов'язують інші реґуляміни праці, передовсім обережність.

ІСЛЯНДІЯ ГОТОВА ДО ПРИЙНЯТТЯ президента Роналда Реґена і генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова та їхніх численних дорадників. Уряд тієї країни „перебрав під свою контролю" чотири найбільші в місцевості Рейкявік готелі, у яких будуть приміщені гості з Вашінґтону і Москви. Приватні засоби масової інформації з багатьох країн світу мусять полагоджувати свої справи самі. Деяке число службовців із секретної служби Президента ЗСА і совєтського лідера Ґорбачова, вже прибули до Ісляндії. Розмови розпічнуться в суботу, 11-го жовтня і триватимуть два дні.

ПРЕДСТАВНИКИ ЧЛЕНСЬКИХ держав ОПЕК, експортерів оливної ропи, розпочали розмови у понеділок, 6-го жовтня ц.р., щоб ще раз спробувати вирівняти ціни на оливну ропу і оливні вироби, зокрема бензину і оливу до огрівання будинків. Існують познаки, що 13 міністрів членських країн ОПЕК намагатимуться уневажнити договір, підписаний в серпні цього року, бо ціни на оливну ропу на їхню думку є занизькі, і продуценти мають великі страти. Прихильники серпневої домовлености кажуть, що арабські країни починають знову експериментувати, щоб таким чином створити хаос на оливному ринку.

МУСУЛМАНИ-ШІЇТИ, зокрема їхня міліція, намагається навести порядок серед дрібних ревалізуючих груп, які змагаються між собою за панування над поодинокими місцевостями на півдні Ливану. Крім того мусулманська міліція зводить бої з палестинцями, які все наново організуються після зударів з міліцією і ізраїльських налетів на їхні бази. Єдина Сирія може ще сяк-так контролювати розсварені між собою політичні групи і то тільки пігрозою репресій. Але Сирія, на думку політичних спостерігачів, є головним спричинником зла на Близькому Сході, бо через її територію Совєтський Союз й сателітні країни доставляють своїм симпатикам зброю і військовий виряд. Отже, центр зла є в Москві, а не в Ливані.

ГАЗЕТА „ЛОНДОН ТАЙМС" повідомила в неділю, 5-го жовтня ц.р., що Ізраїль продукує свою атомову зброю у засекречених фабриках під землею. Цей процес дослідів і продукції триває вже приблизно 20 років. Колишній технік у цій фабриці, прізвища якого із зрозумілих причин газета не називає, заявив, що Ізраїль випродукував досі біля 100 атомових бомб, а також продукує іншу зброю з атомовими головками, зокрема ракети. Якщо це правда — пише згадана газета, — то Ізраїль стане незабаром шостою державою світу, яка розпоряджає нуклеарною зброєю, після ЗСА, СССР, Британії, Франції і Китаю. Раніше ці поголоски Ізраїль заперечував.

В АМЕРИЦІ

РІВЕНЬ БЕЗРОБІТТЯ збільшився у вересні на 0.2 відсотка в порівнянні з серпнем і становив 7 відсотків. Про це повідомив Департамент праці ЗСА. Зростання безробіття зв'язано зі зменшенням кількости місць праці на деяких фабриках, а також у нафтовій і ґазовидобувній промисловости. „Ринок праці став у вересні слабшим", — визнала Джанет Норвуд, голова відділу робітничої статистики Департаменту праці.

У ВАШІНҐТОНІ ВДОВА борця за права американських негрів Мартіна Лютера Кінґа, Коретта, заявила, що якби її муж був живий, він напевне схвалив би рішення Сенату про санкції проти Південно-Африканської Республіки. Однак вдова Кінґа не сказала, що її муж виступав проти насильницьких форм боротьби, а „борці за права пригноблених" в ПАР є прихильниками лише насильницьких форм боротьби з урядом. В Південно-Африканській Республіці урядові чинники і промисловці різко критикували Сенат за його рішення. Судячи з перших коментарів економістів, встановлені Конґресом ЗСА санкції проти ПАР приведуть до масових звільнень в Південно-Африканській Республіці. Однак негритянські активісти в ПАР вважають, що погіршення економічного становища населення викличе нову хвилю виступів проти уряду.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН заявив, що його Адміністрація не мала наміру вводити в оману засоби масової інформації відносно проведення нового налету на Лівію. „Але ми маємо право вживати заходи, які примусили б Каддафі нервувати кожний вечір, коли він лягає спати", — сказав Президент. Коментарі Р. Реґена були зв'язані з протестами американських ліберальних репортерів, які посуджували Білий Дім в дезінформаціях. Представники Адміністрації Р. Реґена захищають своє становище: „Якщо ми маємо способи примусити Каддафі хвилюватися, то чому ми повинні відмовлятися від них?" — сказав державний секретар Джордж Шулц на пресовій конференції ООН.

В МІСТІ ГАЯЛІЯ, що розташоване недалеко від Маямі, Фльорида, відбувся перший в ЗСА виступ канатохідців Бертоліни Казакової і Ніколая Нікольського, які попросили політичного притулку в ЗСА 4-го серпня, коли вони перебували в Арґентині в складі совєтського цирку. Американський виступ Казакової і Нікольського закінчився тріюмфально. Понад 1,000 глядачів влаштували їм овацію після того, як вони виконали свою вправу на висоті 40 футів над ареною. „Глядачі тут відрізняються від совєтських, — сказала репортерам Казакова. — Американці не встидаються говорити артистам все, що думають про виступ".

РЕЧНИК ПЕНТАҐОНУ повідомив, що американський гелікоптер врятував у північнозахідній частині Атлянтичного океану совєтського моряка, який плив на надувному плотику. Моряка помістили у військово-морський шпиталь в Пуерто-Ріко, де з ним розмовляв представник Державного департаменту. За словами врятованого, він перебував у відкритому морі два тижні, однак залога гелікоптера висловила сумнів, що моряк міг лишитися живим, перебуваючи стільки часу без води і харчів. У повідомленні аґентства Ассошіейтед Пресс нічого не сказано про наміри врятованого моряка і не подається його ім'я, ані назва його корабля.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

О. Левада також пише про Чорнобиль

Київська газета ,,Літературна Україна'' у числі з 18-го вересня ц.р., помістила довший репортаж Олександра Левади, журналіста, драматурга і поета старої дати (1909 року народження), члена КПСС, автора багатьох п'єс, віршованих збірок, репортажів, особливо з часу Другої світової війни, коли він був військовим кореспондентом тощо.

Тим разом О. Левада взявся за тяжку справу і написав про ,,Чорнобиль восени", мабуть тому, щоб підтримати становище компартії про те, що Чорнобиль незабаром знову стане ,,квітучим містечком" і всякі говорення про небезпечну зону, насичену нуклеарною радіяцією ,,треба віднести до антирадянської пропаґанди імперіялістичних держав" і ворогів соціялізму взагалі.

Розповідь О. Левади про його відвідини, чи радше поїздку автобусом з Києва до Чорнобиля, написана в суто пропаґандивному тоні. Він каже, що мешканців містечка Прип'ять і околиць ,,всіх влаштували на роботу, вони одержали постійне житло; для селян же побудовано на Київщині нові села; евакуйовані крім того одержали також повноцінну державну компенсацію". Правда, О. Левада признається, що для ,,жителів самого Чорнобиля, що в перспективі можуть повернутися до своїх осель, деякі важливі проблеми ще не розв'язані. Певна частина цих людей не трудоулаштована і проживає у тимчасових житлах. Особливо складні обставини склалися для інвалідів та пенсіонерів. У Чорнобильському райвиконкомі мені сказали, — пише Левада, — що ці проблеми у стадії вирішення".

,,До села Дитятки, — далі розповідає О. Левада", — за яким розпочинається закрита зона, наш автобус їхав без зупинок: контрольні пости, що у травні діяли на цій дорозі, тепер знято у зв'язку з відчутним зменшенням радіяційної небезпеки. Жінки із заздрістю поглядали крізь вікна автобуса на придорожні городи, господарі зазвято копають картоплю, і скрушно балакали між собою про свої покинуті в Чорнобилі присадибні городи, що, звісно ж, позаростали суцільними бур'янами..."

Про копання картоплі біля Чорнобиля і ,,квітучі городи" вже не один раз писали совєтські газети і тому дивно, що за цю брехливу і пропаґандивну тему взявся старий письменник О. Левада, який ще й до того понаписував у своєму спогаді з поїздки до Чорнобиля багато інших небилиць: про ,,залізничі ешелони переповнені товарами, про газифікацію міста, про бетонні бар'єри, які відокремлять атомну станцію і її двадцятькілометрове водоймище від річки Прип'ять, про сім тисяч нових житлових будинків" тощо.

Дійсно 86-річному та й ще інтеліґентному дідові О. Леваді не слід було б наслідувати урядових пропаґандистів, бо цим він не добавляє слави і чести ані собі, ані ,,Літературній Україні", яка помістила ці ,,спогади".

Михайло Кучер

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА СССР І АТЕНТАТ НА ПАПУ ПАВЛА II

Рік 1981 у СССР характеризувала особиста боротьба за владу і напруження у зовнішній політиці.

Рік 1968 пройшов під впливом совєтської інвазії на Чехо-Словаччину. Рішення знищити ,,Празьку весну" прийнято під сильним впливом політиків Східньої Европи — В. Ульбрихта (Східня Німеччина), В. Ґомулки (Польща) і Тодора Живкова (Болгарія)

Року1981 ЦК КПСС був змущений прийняти якесь виразне рішення щодо Польщі на зразок Чехо-Словаччини відкинув, очікувано збройний спротив. Війна в Афганістані виключала хутке рішення, а окупація Польщі накладала б на СССР нові великі обов'язки економічного характеру, плюс утримування великої окупаційної армії.

Ідею збройної окупації Польщі підтримувала ,,реґіональна парторганізація" України із Щербицьким на чолі і досить невиразно Білорусія.

Року 1968 Шелест, тодішній лідер України, проявив себе як найбільший прихильник збройної аґресії щодо ,,Чехо-Словаччини.

Року 1981 Щербицький настоював на збройній окупації Польщі. Він боявся, що події в Польщі можуть вплинути на Україну, де й так ,,сильні націоналістичні і сепаратистичні тенденції". УССР — друга найбільша республіка в СССР дає також найбільше політичних в'язнів.

Поза тим дуже важливою політичною проблемою України є Католицька Церква. Мільйони греко-католиків залишаються вірними Римській Церкві. Тому ,,польський Папа" ненависний кожному українському політикові в СССР. Українські і білоруські (!) політики бояться впливу сателітних країн на свої республіки.

Року 1981 Щербицький виразно непокоївся подіями в Польщі і побільшеним впливом Ватикану на українське населення. Виступаючи на 26-му з'їзді комуністичної партії України, він сказав: ,,Необхідно також посилити атеїстичне виховання та рішуче припинити наміри закордонних клерикальних центрів використати релігію з ворожою метою".

Того ж, 1981 року, майже дослівно повторював думки Щербицького білоруський журнал ,,Полымя", додавши від себе характеристику Папи, як ,,головного ворога соціялізму". Решта епітетів минається хоч приблизно з добрим тоном журналістики. Папа також має намір ,,гальванізувати труп унії в Україні і навіть поза її межами". Автор статті якийсь Божко.

Журнал ЦК КПСС ,,Политическое самообразование" скритикував Ватикан за ,,підривну роботу" в Литві та за критику совєтського устрою. Був намір спровокувати вбивство Папи і тим самим викликати неспокій у Польщі. Совєтський КҐБ використати було ризиковно. Вирішили вжити ,,братній" болгарський.

Щербицький був у добрих відносинах з Живковим, а совєтський посол в Болгарії був близький співробітник Щербицького. Толубєєв був другим секретарем дніпропетровського обласного комітету партії, а Щербицький був першим секретарем перед тим, коли приїхав до Києва. Також Щербицький часто бував у Болгарії. Щербицький також був головою офіційної партійної делеґації 1981 року на з'їзді болгарської комуністичної партії. Є припущення, що власне тоді заплановано атентат на Папу.

Дев'ятого травня Щербицький зорганізував в Києві відкриття пам'ятника загинулим в Другій світовій війні. Також за дні до атентату до Києва запрошено болгарського посла Жулєва, якого прийняв Щербицький. Того ж дня у ,,Правді" появилась стаття, присвячена міжнародному теророві. Все це викликало підозріння і припущення, що Болгарія якось замішана в атентаті на Папу.

,,Правда" та решта совєтських газет передали коротку вістку про атентат, а Брежнєв послав коротке співчуття. Мадярська преса на атентат реаґувала емоційно і дала багато фактичної інформації. Румунська преса реаґувала стримано і тільки — болгарська з обуренням засудила атентат.

,,Правда України" російською мовою була першою совєтською газетою, яка вину за атентат на Папу поклала на американську розвідку. 24-го травня 1981 року ,,Правда України" видрукувала повідомлення анонімного журналіста ТАСС на ту ж тему. Решта совєтських газет очевидно з наказу мовчала.

Перше повідомлення про атентат на Папу з'явилось в британській телевізії. Москва відразу відгукнулась і назвала повідомлення ,,злісною вигадкою", а італійська преса і італійський суд прийшов до висновку, що Аджа діяв не один.

Тоді ж почався занепад Семена Цвіґуна, совєтського каґебіста. У вересні 1985 року в журналі ,,Комуніст" Цвіґун опублікував довгеньку статтю, де нарікав, що закордонна ,,ідеологічна диверсія" розповсюджує чутки ніби СССР причинився до атентату на Папу Павла II. Ця ,,диверсія" також має на меті викликати ,,нездорові настрої" серед певної частини (групи) совєтських людей. Під цим Цвіґун розумів когось із правлячої номенклятури. Його усунено від влади 17-го січня 1982 року і він або скінчив самогубством, або його вбито за невдалий атентат на Папу.

Дня 29-го жовтня болгарська газета ,,Работническо дело" опублікувала статтю Щербицького. У червні 1982 року Живков приїхав в Україну і був у Харкові та Києві, де бачився з Щербицьким. Тоді ж головою ,,українського" КҐБ став Федорчук, протеже і клієнт Щербицького.

Дня 21-го вересня американська телевізія повідомила про ,,болгарську справу" в атентаті на Папу. У відповідь гостро зареаґувало пресове аґентство ТАСС, висміяло повідомлення, що Москва обіцяла 15 мільйонів долярів за вбивство Папи та по дорозі обвинуватило ЗСА у вбивстві Люмумби та Альєнде.

Звертає на себе увагу також занепад Федорчука як начальника ,,українського" КҐБ. Він, щоправда, авансував на всесоюзного жандарма, але після атентату на Папу був призначений на менше важливий пост міністра внутрішніх справ,зараз після арешту Антонова.

Відомо також, що Андропов сварив Живкова за невдалий атентат — ,,не вмієте — не беріться!" Також Щербицький і всі його протеже почали поволі тратити вплив.

,,Совєтская Россия" публікує статтю, в якій обвинувачує американську розвідку за атентат на Папу. Такий саме матеріял публікує ,,Красная зв'єзда" орган

(Закінчення на стор. 3)

Б. Чопик

,,Нас розсудить Бог"

(Відгук на нову книжку Святомира М. Фостуна)

Кільканадцять, а й більше років, після того, як один великий завойовник із Заходу, з яким українці сподівались добути собі незалежність, зломав собі карк на сході Европи. Тоді на Україні суспільно-політичне життя принишкло, але не зовсім Ходили там вістки-поголоски , а то й зв'язкові, які при умовлених кличках передавали один одному відомості про те, що справа українська не пропаща, що старий провід живе та діє і має підмогу у своїх змаганнях від старих і нових уже зоюзників, що ще є багато українського війська за кордоном та молодих старшинських кадрів, вихованих у високих школах Заходу на новітніх принципах і вони вже готові —ждуть нагоди ринути на Україну та принести їй волю.

І нагода ця була така реальна, бо пару десятків років після першої невдачі створився новий змаг за власть між західніми та східніми державами. Українці в цьому змагу також брали участь, та знову не вийшло... І знову вони чекали нагоди, щоб вона прийшла... Зв'язки були наладнані... Еміґрація й Україна чекали, —це все діялось не тепер. Так було давно, два і півстоліття тому назад, після битви під Полтавою... А й тоді ситуація у нас не була унікальною. Так було також і після воєн з Наполеоном, і після Першої світової війни і, хоч за винятком короткого часу слави, висліди нашої боротьби не увінчалися успіхом, все таки вони, ці змагання, залишили в народі традицію боротьби, яка підсилює їх дух до осягнення свободи і надію на її здобуття.

У реферованій книжці письменника С. Фостуна ,,Нас розсудить Бог",—описані часи на Україні й на вигнанні після прогри Карла XII і Мазепи під Полтавою. Ця книжка, сперта на історичних фактах,—глибоковиховна. Вона виводить перед очі читача наказного гетьмана Полуботка, в'язня-мученика за права й вольности України, запротореного у в'язницю разом з козацькою генеральною старшиною московським царем Петром І.

Цар Петро І підозрівав українців, за словами Петра у книжці, що ,,...всі вони запеклі мазепинці, лише вдають мені вірних і світять облудно в очі. Доволі мені їхнього лицемірства! Зрадник Мазепа мене здорово підвів, а Полуботкові я дамся... Гетьманом (виборчим-Б. Ч.) захотів бути... Зрадник поганючий. Із Орликом в'яжеться. Хоче самостоятельної України. Я йому другий Лебедин зготую... Полки розв'яжу, козаків у драґни і стрільці поверну, а старшину в Сибір зашлю. Там їм місце..." (стор. 213).

Одначе Полуботок не застрашився, а боронив прав і вольностей Гетьманщини та домагався, щоб можна було обрати гетьмана за старим козацьким звичаєм. Роздратований Петро такою поставою гетьмана Полуботка запроторив його в 1723 році до своєї Петро-Павлівської фортеці-в'язниці, де гетьман помер, не здавшись Петрові і навіть на смертному ложі сказав цареві: ,,Нас розсудить Бог". І дійсно, місяць же пізніше помер також у своїй північній столиці сам Петро І.

Коли вглибитися у ці давні часи і їм подібні пізніші періоди в нашій історії та порівняти їх з нашими часами, то приходить на думку народне твердження, що історія постійно повторюється. Минуле вливається в майбутнє, а ми постійно залишаємось у переходовому часі. Вчимося на старому, щоб краще стрінути прийдешнє.

Книга д-ра Фостуна—для молоді. Вона присвячена 60-літтю СУМ-у. Її автор дуже живо, цікаво й наглядно вчить, що нарід ніколи не здається, що прогри, так як і перемоги, проминальні, що невгнуте й постійне бажання народу, кінець-кінцем, здійсниться.

Роман Кухар

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА МИСТЕЦЬКОГО РЕАЛІЗМУ

Василь Гайдарівський, ,,Циркачка", оповідання, обкладинка Івана Овечка, портрет автора, Українпрес, Ґрілі, Кольорадо, 1986, ст. 287.

Про Василя Гайдарівського (нар. 1908 року в Донецькій області) багато писали в наших пресових органах на еміґрації після його трагічної смерти в 1972 році. На жаль, куди менше було відомостей про нього та його творчість ще за його життя. Така прикметна обставина в житті наших літераторів. Назагал, писали про Василя Гайдарівського з точки погляду показної втрати для нашої літератури з приводу його відходу. Оцінку творчости, знаменної самобутнім стилем і тематичною вагомістю, цього майстра розповідного літературного жанру ми ще винні талановитому новелістові.

Посмертна збірка його оповідань п.з. ,,Циркачка", видана заходами вірної вдови письменника, Софії Гайдарівської, допоможе літературознавцям виконати це, досі не здійснене, завдання. З уваги на багатогранні літературні здобутки Гайдарівського, професійного журналіста, співробітника журналів ,,Забой", ,,Літературний Донбас", ,,Гарт", автора збірок прози ,,Заячий пастух", ,,А світ такий гарний", і т. п., в'язненого й переслідуваного совєтським режимом, його творчість заслуговує на властиве собі суспільне відзначення.

Гайдарівський скидався на ту велику птицю альбатроса, що вміє маєстатично ширяти в недосяжних іншим просторах, зате важко їй, неповоротній у вужчому колі, рухатись на землі. Так і Василеві було неможливо пристосуватись до підсовєтської задушливої дійсности, чи до існування на мілині життя чужини обмеженого у своїх розвиткових можливостях еміґранта. Про те його смілива, розмашна, непідробна а спонтанна, цікава в деталях творчість засвідчує сама за себе й якість літературного генія Гайдарівського, що так ненадійно й передчасно погас.

Оповідання, що дало назву збірці, а саме ,,Циркачка" (циркова акробатка), є вдатним зразком типічних прикмет розповідного хисту Гайдарівського. Він проявляється у живій безпосередності розповіді, чіткій обрисовці характерів, психологічній вірності життьовій правді, ідейній виразності творів і в добродушному гуморі Василя. Загальне враження, що виникає в читача із прочитаних оповідань В. Гайдарівського — це вдоволення з особистої участи в авторовому мистецькому зображенні відтвореної з його власного життя, або описаної з життя інших, драматичної дії. Хоч усі його оповідання, чи це буде ,,Дорога наша довга", чи ,,Рятівна курка", ,,Чортове колесо", ,,Щастя", ,,Жарт", ,,Є й щасливі люди" тощо, мають політичне підложжя, здебільш нестерпучу підсовєтську дійсність, ні в якому випадку автор не знизився до пропаґаторської публіцистики, а всюди зберіг належний рівень свого високого літературного покликання. У творах, де він виступає одним з дійових персонажів, авторова постать, притаманним для Гайдарівського способом, ніколи не висувається вперед, а завжди приймає скромну відстань. Це надає творові сенс об'єктивности, а водночас збільшує симпатію читача до автора.

,,Циркачку" вважаємо замітним виданням, яке тільки що появилось на нашому літературному ринку. Воно матиме двояке літературне значення: заповнити потребу читацькій публіці на добрий зразок у нашій сучасній літературі, з одного боку, та придбати потрібний зібраний матеріял для належної оцінки творчости обдарованого мистця пера, — з другого.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО УКРАЇНЦІВ РОКУ

Наш син Юрко, якому 15 років, коли прочитав у ,,Свободі" з 30-го вересня що Джан Паланс був обраний Українцем року, зі злістю сказав, що всі українці, які стратили життя в Чорнобилі повинні бути українцями року.

Ми всі з ним вповні годимося.

Юрій і Мирослава Граби

Ню Джерзі

ЛІДЕР КОМУНІСТИЧНОЇ партії Китайської Народної Республіки Гу Йобанґ заявив, що комуністичні країни повинні змагати до мирної коекзистенції з капіталістичними державами світу і тим самим зменшити до мінімуму небезпеку нуклеарної війни. Комуністичний лідер Китаю виступив з цією до певної міри контроверсійною заявою під час розмови з міністром оборони Юґославії Бранко Мамулем, який прибув до Пекіну з офіційною візитою.

Микола Кавка

ВОЛОДИМИР ЛУЦІВ — АМБАСАДОР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

II.

,,Майн Пост" Вірцбурґ, 23-го вересня 1954 р.: У своєму концерті арій і пісень В. Луців показав гідний подиву голосовий матеріял, без труду переходив всі голосові верхи, та наповнював їх чудовим кольором. З запалом вивів староіталійські арії Каччіні і Фальконері. З великим відчуттям співав арії з Джордано і Лонцетті. Своєрідне захоплення викликали Думи ,,Байда" і ,,Три брати", які він передав з надзвичайною майстерністю".

,,Ле Нувель Альзассен" Штрасбурґ, театр ,,Аль Аубетт": ,,Співак вміє очарувати, він має надзвичайний голос, який вільно коливається поміж грудним повним звуком і фальцетом. Його виступ виявив нам частину музичної України"...

,,Ле Дернер Нувель Д'Альзас", Страсбурґ: ,,Досконало вишколений голос в Римі і Італії з умілими переходами від піяніссімо до могутнього форте, що повністю використано в українських піснях, балядах, думах, а також в релігійних піснях, які він з великою експресією виконує".

,,Дернер Нувель ду Люнді", Мільгавз, Франція: ,,Великий артист В. Луців акомпаньював собі на бандурі — наче своєрідній лютні. Він зумів видобути з неї надзвичайні звуки, повні чуття та подиву гідної тонкости. Своїм чудовим голосом, яким він так знаменито орудує, своїми піснями він віддзеркалює слов'янську ностальґію і пасію".

,,Люче Серафіка", Неаполь, Італія: ,,Крім чудово заспіваних козацьких пісень, В. Луців — український тенор, показав також бравуру, виконуючи наші оперні арії. Його успіх був справжнім".

,,Іль Квотідіяно", Неаполь, Італія: ,,У залі 'Капітоляре' В. Луців був надзвичайним у програмі, яку він виконав при фортепіяні і при акомпаньяменті бандури. Він показав цілковиту контролю над інструментом який для всіх був ревеляцією. Він виконав козацькі пісні солодким і модульованим голосом".

,,Оссерваторе Романо", Концерт Сочета дель Квартето, заля Бороміні, Рим: ,,Концерт української музики, в програму якого входили релігійні, історичні та народні пісні у виконанні молодого українського тенора і бандурис та В. Луцева, був справжнім успіхом цього українського співака. У своєму виступі він показав свої незаперечні здібності, майстерність співу та інтерпретації.

,,Нотіціаріо Музікале", Орвєто, Італія: ,,Делікатний і блискучий співак-бандурист В. Луців. Його виступ можна уважати великим успіхом, як для нього так і для української музики, яку він репрезентує".

Те саме сказали часописи: ,,Дейлі Телеґрам", Лондон, за виступ в театрі ,,Адельфі"; ,,Дейлі Мейль", Манчестер, за виступ в театрі ,,Скаля"; ,,Единбурґ Івнінґ Ньюз" з Единбурґу, Шотляндія; ,,Сцена" Лондон.

,,Студі Романі", Рим. ,,Журнал літератури, музики і мистецтва" з дня 20-го вересня 1958 року подав про виступ В. Луцева у залі Академії св. Кекилії та про виступ у залі Бороміні й Академії довшу статтю, пишучи, що тут ,,показано римській публіці українського тенора, його бандуру та українську музичну історію". Виконавець обидвох виступів подав слухачам яскраву антологію української музики, яку публіка з великим зацікавленням прийняла... На концерті у залі Академії св. Кемилії поміж вибраною публікою був президент Академії маестро Бустіні та секретар Академії д-р Романнелі.

,,Ля Вуа ду Норд", Ліль, Франція: ,,У залі св. Андрія, перед ентузіястичною публікою тенор з Лондону В. Луців дав високої кляси концерт української вокальної та інструментальної музики. Обдарований голосом гарного тенора, і не абияким сценічним талантом, він передав усі багатство української музики, від ліризму народної пісні починаючи, до траґізму історичних Дум. Слухачі були зачаровані поезією творів із українських та міжнародних музичних скарбів".

,,Гільдесгаймер Альґемайне Цайтунґ", Гільдесгайм, Німеччина: ,,Понад усе були захоплюючі пісні з України, виконані під супровід бандури, яка звуком подібна до цитри. В. Луців, — український тенор, змалював своїм повним і багатозвучним голосом у чаруючий спосіб настрої в часто мелянхолійних піснях, щоб потім в жартівливий спосіб створити дійсно веселий настрій".

,,Проґрес", Намюр, Бельгія: Переповівши зміст ,,Думи на смерть козака-бандуриста" і порівнявши її до баляди про смерть лицаря Ролянда з ,,Пісні про Ролянда", автор пише, що бандура є тим для українців, чим для стародавніх греків була ліра, для бретонців — арфа, для французів і австрійців — цитра. Прізвище В. Луцева заслуговує на те, щоб воно було більше відомим по світі. Він — епічний співак, а разом з тим — бард, трубадур і виховник".

,,Оребро Куріґен", Оребро, Швеція, концертова заля Оребро: ,,Під час виступу, український тенор В. Луців при акомпаньяменті бандури показав нам надзвичайну музичну форму, яку посідає український народ".

,,Дзєннік Польскі", Лондон, концерт з нагоди Срібного Ювілею королеви Єлисавети: ,,Найбільшим успіхом вечора були два українські виступи — хор ,,Гомін" та ,,Орлик" і тенор В. Луців".

,,Едмонтон Джорнел" : ,,Дуже добрий бандурист, який показав надзвичайну техніку на інтрументі. Виконуючи українські пісні своїм сповненим сили багатокольоровим голосом, він зачарував публіку".

,,Вінніпеґ Фрі Пресс: ,,В.Л. зразу показав, що він є талановитий, відчутливий артист у своїх епічних поемах, які він співав і рецитував. Його пальці на бандурі, неначе совгалися по інструменті, продукуючи чудові і містерні звуки".

,,Гаарєтц", Тель-Авів, Ізраїль: Тут автор рецитації нав'язує до успішних виступів В.Л. у Єрусалимі у залі ІМКА та у Тель-Авіві. Описує він українську бандуру та підкреслює великі голосові спроможності українського співака, бандуриста В. Луцева. Появилися рецензії ще в наступній пресі: ,,Ле Нувель Альзассен", Штрасбурґ, ,,Зальзбурґер Фольскблят" Зальсбурґ, ,,Моцартеум", Австрія, ,,Йокшер Пост" Гарроґейт, ,,ЛьЕст Републікен" Монбелярд, Франція ,,Нотінґгам Івнінґ Пост" Клісорп Англія й інші, але з браку місця згадую тільки назву щоденника чи журналу. А тепер хочу навести деякі голоси в українській пресі:

,,Свобода" (до концерту у Детройті): ,,В. Луців завоював симпатії вибагливої авдиторії своєю віртуозною грою на бандурі, непересічним голосом, та переконуючою інтерпретацією виконування пісень"... — Кирило Цепенда.

,,В. Луців — це співак і бандурист високої кляси Богом обдарованим голосом і майстерною технікою гри на бандурі. В. Луців знаний не тільки з виступів на концертах радіопрограмах, міжнародних фестивалях, але теж і з платівок. Це один з найпопулярніших мистців у вільному світі". — М. К.

,,Гомін України" до концерту в Торонто: ,,Цілком особливим явищем між українськими тенорами є В. Луців. Сила голосу і діяпазон — рівні найкращим італійським співакам, але він має те, чого італійцям недостає, сили чуття якогось дивного притаманного лиш нам ,,героїчного траґізму".

Ця ціха виступила найяскравіше, коли він виконував Думи з високомистецькою простотою, без дрібочки пози чи зниження в побутовщину... Своїми виступами він виконує священну службу своїй нації" — Аріядна Шум.

,,Шлях Перемоги" до концерту в Рочестері: ... ,,Широкий голосовий діяпазон здивував у залі людей, а тембр його голосу дав усім також багато до думання. Виконуючи ,,Думу на смерть козака-бандуриста" забрав мистець усіх зі залі людей і поніс у далекий широкий степ, виконав її з такою майстерною досконалістю, що став перед очима древній Боян і античний Орфей, виринала вся наша сива давнина, а з нею уся велич і траґедія нашого народу. Цей унікальний співець-артист бере і чужинців. На концерті в Бостоні був присутній губернатор Вольпе, який обняв його і поґратулював у захопленні за його високомистецький виступ". — Борис Губка.

,,Вільна Думка" до концерту у Сіднею, Австралія: ,,Не знаю, як хто, але автор цих рядків,вперше почувши цю думу ,,На смерть козака бандуриста", пережив її всією істотою, і це переживання сказано мені, що бандурист в. В. Луців — великий мистець, якому хотілося б поклонитись в ноги або в раптовому пориві схопити його руху і поцілувати з найбільшою вдячністю" — Сергій Домазар.

(Продовження буде)

ПОДЯКА І ЗАКЛИК
до всіх
прихильників Енциклопедії України

Організатори Акції – С 1985 висловлюють сердечну подяку всім громадським комітетам і всім індивідуальним жертводавцям, фундаторам і меценатам ЕУ, які в минулому році брали участь в мобілізації Вічного Фонду Енциклопедії України.

Як вам відомо з преси, акція пройшла успішно й сьогодні приблизний результат можемо оцінити: деклараціями в Америці, Канаді та Австралії ми перейшли 700,000 долярів, у тому готівкою вплачено коло півмільйона долярів. Точні висліди акції будуть подані загально в пресі, а детально зі списками жертводавців у кожній місцевості — у найближчих числах нашого бюлетеня „Вісті із Сарселю".

Повищі результати означають, що ми досягли тільки частину задуманого й треба нам конечно продовжувати нашу акцію, щоб забезпечити мінімум фондів для існування Сарселю як центру континуації праць, пов'язаних з великою ідеєю Енциклопедії України в усіх її формах.

Уже під час зустрічей в минулому році ми дуже просили не зупинятися на досягненому результаті, але далі продовжувати мобілізацію фондів аж до осягнення цілі. Ми просили заснувати місцеві клюби прихильників ЕУ, які далі пляновано діяли б. Такі клюби в багатьох місцевостях дійсно постали. Сьогодні це тільки ще додаткове наше прохання-пригадка, щоби раз вкладену енерґію для поборення природного „опору безвладности" використати як суспільну силу!

Найкращим прикладом такого використання розбудженої суспільної енергії може бути Торонто, яке діє досьогодні й з початкових 70,000 долярів перейшло вже 130,000 дол. Дуже спонтанно на терені ЗСА започаткувала свого роду „шляхетний змаг за першенство" Філядельфії в суперництві з обома початковими „першунами", які дали дуже добрий „старт", з Ню Йорком і Чикаґо. На терені Канади треба ще відмітити мале чисельно скупчення українців у Тандербей, яке досьогодні зібрало 23,500 дол. Все ж таки першуном — як дотепер — треба назвати Австралію, яка при максимально 35,000 громадян українського походження на цілому континенті перейшла 100,000 дол.

Вияви симпатії, популярности й жертвенности для ідеї ЕУ серед найширших кіл української діяспори зобов'язують нас використати вкладену вами енергію до максимуму й докласти всіх можливих сил і старань, щоб ідея Вічного Фонду ЕУ стала якнайскоріше дійсністю.

Не сміємо зупинитися в половині дороги!

Відповідне розплянування Акції-С 1986/87 одержите в наших обіжниках, що будуть теж публіковані в українській пресі.

Вам всім, приятелі, наше щире спасибі!

Париж, Торонто, Ню Джерзі, літо 1986

За Президію НТШ в Европі: **А. Фіґоль**
За Патронат НТШ-Сарсель у Канаді: **Є. Борис**
За Фундацію Приятелів ЕУ: **В. Баранецький**

Польська влада нищить українські церковні скарби

Шопа, в якій знайдено знищені українські статуї.

У Перемишлі за єпископа Максиміляна Ролля (1779-94) австрійська влада передала „на вічність" українській католицькій єпархії католицький (польський) костел Кармелітів і цей костел, побудований у барокковім стилі з 1784 року став українською греко-католицькою катедрою св. Івана.

Згодом там збудовано величавий іконостас, велику баню, а в кінці століття (1876-84) її цілковито відновлено.

При вході до катедри на балюстраді стояли чотири великі статуї: св. Василія Великого, св. Івана Золотоустого, св. Кирила і св. Методія — апостолонаслідників і просвітителів слов'янських народів.

Минулого року влада почала ремонт української катедри з-зовні. Почали ставити риштовання, а раптом зникли всі чотири статуї. У паніці кинулись розшукувати їх наші люди і знайшли їх у поломаному стані у новозбудованій дерев'яній шопі під насипом на колишній вулиці ім. Тараса Шевченка, яку тепер, після зліквідування „Солідарности", перейменовано на вулицю Кармелітів. Шопа ця, як видно на залученому знімку, приміщується напроти нашої катедри. До речі, варто згадати, що польська влада також перейменувала вулицю Маркіяна Шашкевича на Ракочого.

Великий центральний павук, який висів у цій катедрі, перед роками також нагло „зник", і кажуть, що він тепер висить у польській католицькій катедрі Позняня.

Іконостас, про який ми згадували, десь перед десятма роками знято також для реставрації. Пошукувала за ним наша перемиська громада і щойно молодий отець, парох новоствореної (1983 року) української православної церкви, знайшов цей іконостас у жалюгідно знищеному водою та проїдженому хробаками стані.

Серед української громади у Перемишлі ходять поголоски, що польська влада плянує ще зняти з нашої катедри баню та вивезти кудись наш найбільший дзвін св. Івана, яким дзвонять лише у великі свята.

Так пропадають національні та релігійні скарби нашого народу на Польщею окупованих землях України, і правду сказав теперішній польський перемиський Єпископ Кухарчук, коли при копанні фундаментів для розбудовання школи на місці колишньої з XI століття церкви св. Николая при теперішній польській католицькій катедрі відкрито старі фундаменти з княжої доби: „Ми, поляки, повинні шукати наших історичних пам'яток лише над поверхнею землі, бо все, що під землею, — це українська старина".

На жаль, польська влада не шанує взагалі наших історичних надбань, а навпаки, докладає зусиль знищити слід України на наших княжих землях.

Конечним є, щоб наші владики на своїх синодальних нарадах звернулись до Папи з проханням призначити українського католицького єпископа для наших вірних у Польщі і щоб він міг кожночасно не лише бути духовним главою такої великої української католицької громади, але й щоб з позиції свого стану міг заступати та опікуватися нашими релігійними надбаннями у Польщі.

Остап Сокольський

Філядельфійська...

(Закінчення зі стор. 1)

Головним промовцем був проф. Майкл Новак, відомий у ЗСА науковець, автор і політичний діяч. Знаменитим коментатором думок видвигнених проф. Новаком був д-р Томас Бирд, професор слов'янських мов Квінс коледжу у Ню Йорку.

Після цього відбувся панель, що у ньому, по черзі забирали слово: Ґінте Дамузіс, представниця Литовської релігійної помочі у Бруклині, Н.Й., д-р Ніна Строката-Караванська, колишній політв'язень в СССР і член закордонної З П УГГ, Вадім Щеґлов, православний росіянин, що недавно прибув з СССР (його звіт про релігійні переслідування в Росії переложила на англійську мову і відчитала Віра Андрейчик) та Йосиф Дорфман, жидівський „рефюзнік" із Кишинева.

Модератором цього панелю був рабин д-р Алан Мітелман. Останнім промовцем була Орися Гевка, відома філядельфійська активістка, яка закликала до об'єднаної, спільної боротьби за релігійні права в СССР. Конференцію закінчив молитвою рабин Дейвид Вортман, директор Ради Рабинів філядельфійської округи.

Конференція ця була цікавою і вартісною спробою започаткувати співпрацю між різними етнічними групами для спільних акцій в обороні релігійних прав в СССР.

У складі ділового комітету у числі 10 осіб, який упродовж пів року підготовляв конференцію, було четверо українців: Уляна Мазуркевич, члени комітету Віра Андрейчик, Орися Гевка й інж. Петро Гурський.

У конференції взяло участь 150 осіб, між ними поважний відсоток осіб з академічних кіл та духовних осіб.

Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні, що був оснований у 1974-му році і що його всі роки його існування очолює У. Мазуркевич, є одною із цих дуже нечисленних українських організацій, які стараються виносити справи переслідувань в Україні на загально-американський форум.

Зовнішня...

(Закінчення зі стор. 2)

міністерства оборони.

Тоді ж відкликано з Болгарії совєтського посла Толубуєва, ставленника Щербицького, а українська совєтська преса веде перед у СССР своїм нервовим зацікавленням „справою Антонова", зокрема „Правда України". Та ж газета видрукувала повідомлення про створення Совєтського національного комітету в оборону Антонова і великий комунікат з Риму, Софії, Оттави, Парижу і Гельсінок під заголовком „Судилище в Римі". З газети відчувалось схвильовання з приводу того, що справа може вияснитись та оправдане підозріння чому тільки совєтська українська преса так хвилюється „болгарською справою" і Антоновим.

Навіть всесоюзна „Правда" з того приводу писала менше, а ще менше балтійські газети. Майже іґнорувала справу „Совєтская Латвия" і „Совєтская Белоруссия".

У СССР є загальновідоме пресове аґентство ТАСС, яке контролює міжнародний відділ ЦК і аґентство АПН, що знаходиться під диктатом КҐБ. Аґентство ТАСС обвинуватило Сі-Ай-Ей у підготуванні атентату на Папу, АПН, що американська розвідка тільки скористала з атентату, щоб почати напади на Болгарію.

Року 1985 в СССР вийшли дві книги про атентат на Папу. Одну книгу написав Вачнадзе. Вона інспірована КҐБ. Атентат ніби зорганізувала італійська масонська льожа П-2, а особисто голова льожі Лічо Джеллі. Очевидно Вачнадзе не знав, що Джеллі в минулому був відомий комуніст. Далі появилась брошура пера журналіста „Ізвестій" Ковалева, який знайшов подібності між вбивством президента Кеннеді і атентатом на Папу. Правду дізнаємось тоді, коли будуть розкриті архіви КҐБ. Але вже тепер відомо, що Совєтський Союз брав участь у приготуваннях атентату на Папу. Дивна тут роля Щербицького. Він також брав участь у приготуванні атентату на Папу із страху за „свою" республіку.

Вбивство Папи могло так струснути Польщею, що народ пішов би на барикади. Тоді стала необхідною збройна окупація Польщі, без огляду на кошти і наслідки. А це припинило б назавжди польську ірреденту та її вплив на український націоналізм і сепаратизм.

Пам'яті Ніни Дмитренко

15-го вересня 1986 року у пополудневих годинах у своєму мешканні на 5-ій вулиці після довгорічних хворувань тихо і смиренно відійшла у вічність на 71 році свого трудолюбного життя Ніна Дмитренко.

Н. Дмитренко народилася 6-го червня 1916 року у родині козацьких нащадків, заможних господарів — Олексія і Олени Підлісних, у великій багатодітній родині в селі Миколаївка, Донецької области. Та вже у 1929 році, у перший рік погрому і руїни українського села большевицькою владою, родина її батьків була розгромлена, господарство пограблено і всі діти, а в тому неповнолітні, пішли врозтіч та були здані на ласку долі. На деякі роки перед війною 1941 року осіла у Полтаві зі своїм чоловіком. Мала двох синів, Євгена і Володимира. У хвилі масової втечі від большевицької навали залишила рідну Полтаву і разом з родиною і самотужки на конях рушила з десятками тисяч українців на захід, рятуючи життя. Потрапила в котловину большевицьких партизан на Словаччині, де загубила залишки життєвих пожитків і майже з порожніми руками вона з родиною пробивається з хвилею втікачів через Мадярщину і Австрію до Німеччини, де й поселюється в таборі Д П у Мюнхені. Наприкінці 1949 року з родиною переїжджає до Ню Йорку, де проживала й працювала до дня своєї смерти. З перших місяців свого перебування у Ню Йорку пірнула з головою у вир суспільно-громадської праці, головно у харитативно-допомоговій акції, у ДОБРУСі та в Товаристві Сприяння Українській Національній Раді. Працювала активно до свого захворення.

У середу, 17-го вересня, у похоронному заведенні Петра Яреми відбулася панахида при великій кількості членів її родини, друзів і приятелів. Панахиду відправили настоятель православної парафії Всіх Святих протопресвітер о. Іван Ткачук та о. Григорій Рекуха при співі хору під орудою Володимира Овчарука.

Отець Іван Ткачук у прощальному слові підкреслив глибоку релігійність покійної, її страдницький шлях під большевиками, її материнську глибоку відданість у вихованні синів та любов до внуків і правнуків.

Св. п. Ніна Дмитренко

Наступний промовець інж. Володимир Процик прощав покійну, яку знав понад 30 років, від друзів і приятелів. Він підкреслив її глибоку ідейність в справі української духової суверенности, її ентузіязм у справі видання „Білої книги про чорні діла Кремля", її діяльність у Т-ві Прихильників Української Народної Республіки та її прихильність до Українського Націоналістичного Руху.

Маса вінків прикрашала домовину від членів родини та від організацій. У четвер, 18-го вересня, о год 9-ій ранку у церкві Всіх Святих на 11 вул. о. Іван Ткач відправив заупокійну Літургію у церкві, виповненій вщерть людьми. Він висловив ще раз співчуття членам родини Ніни Дмитренко та подяку всім присутнім за вшанування пам'яти покійної. Співав хор церкви чуттєво і з піднесенням. Після того численна кавалькада авт з домовиною віліхала до Бавнд Бруку, де після короткої літії домовина Н. Дмитренко була віддана землі на вічний спочинок.

Після похорону шанувальники пам'яті Н. Дмитренко, яких було біля 50 осіб, зібралася у церковній залі церкви Всіх Святих. Від друзів і приятелів Н. Дмитренко сотник УПА — Поліської Січі Іларіон Поліщук підкреслив духові якості покійної, яка протягом большевицького лихоліття зберегла своє духове українське єство та передала ці прикмети своїм синам.

В імені широкої родини Н. Дмитренко — синів, невісток, внуків, правнуків та свахи Софії Салдан, старший син інж. Євген Дмитренко подякував о. І. Ткачукові та всім присутнім за співчуття та вияву глибокої пошани до покійної.

П. Б.

Ю. Орлов...

(Закінчення зі стор. 1)

іншим американським і совєтським представникам, які під час численних зустрічей взяли якраз його справу до уваги. Він з вдячністю висловився про акції своєї дружини Ірини, яка у його відсутності на волі, вела інтенсивну кампанію в його користь.

Без сумніву 62-річний Ю. Орлов, вчений дослідник і теоретик, не знав, що з ним діється коли до його каюти на Сибірі вдерлися тиждень тому аґенти КҐБ, наказали збиратися з речеми. „І так я через Санґар, Якутськ, Норильськ був привезений до тюрми Лєфортово у Москві. Там почали мене 'відчищувати': дали нову сорочку, взуття, убрання і прямо з тюрми доставили до літака, який летів з Москви до Ню Йорку", — продовжував розповідати Ю. Орлов. Свою дружину він побачив вже в літаку. Їх у подорожі супроводжв Ричард Е. Комбс, урядовець для спеціяльних завдань при амбасаді ЗСА в Москві.

Пресова конференція закінчилася обіцянкою Ю. Орлова, що він ще не раз зустрічатиметься з кореспондентами, щоб їм розказати те, що збереглося в його пам'яті.

АМЕРИКАНСЬКИЙ РЕПОРТЕР Ніколас Данілов, який недавно повернувся з Москви до ЗСА, виступив у фльоридському місті Орляндо на церемонії, присвяченій 200-річчю Конституції З'єднаних Стейтів Америки. „Насправді я тут, на святкуванні ювілею Конституції і хартії прав, — сказав Н. Данілов, — але моє серце разом з моїм братом, репортером Ассошіейтед Пресс Террі Андерсоном та іншими закладниками, які перебувають у Ливані". Хвилюючим голосом Данілов сказав, звертаючись до Андерсона: „Ми про тебе не забудемо". Перед тим як надати слово Данілову, колишній голова Верховного Суду ЗСА Воррен Биргер нагадав присутнім про історію створення і прийняття американської Конституції

Головний Уряд...

(Закінчення зі стор 1)

резолюцію:

1. Рішено, що Головний Уряд УНСоюзу підтримує закуп реальної посілости в Торонто, Канада.

2. Метою такого закупу є провадження підприємства і братської діяльности для канадського членства УНСоюзу і потенціяльного членства в Канаді.

3. Доручається Головному Екзекутивному Комітетові, в консультації з канадськими членами Головного Уряду, активно старатись про закуп такої посілости, яку піднайдуть наші канадські члени.

4. Головний Екзекутивний Комітет предложить комплексну пропозицію і плян дії Головному Урядові і 14 днів після такої письмової пропозиції він може здійснити такий закуп.

5. Якщо ця справа не буде розв'язана до річних нарад Головного Уряду в 1987 році, Головний Екзекутивний Комітет приготує звіт на ці наради.

6. Головний Екзекутивний Коміет приготує відповідний бюджет для цієї справи.

Неприхований жаль огорнув учасників нарад після заслухання детальніших звітів д-ра Флиса, а відтак В. Пастушка та додаткових коментарів д-ра Н. Олесницького, У. Дячук і В. Кваса про справу побудови будинків для союзовців-сеньйорів на Союзівці на закупленій від НТША землі в сусідстві оселі.

Головні радні (зліва): Г. Олек-Скотт, Т. Максимович, А. Кейбіда, Т. Мороз, В. Квас і В. Гавриляк.

Після дводенних нарад ад гок комітету в складі д-р Флис, У. Дячук, д-р Н. Олесницький і В. Пастушок в днях 19-го і 20-го серпня на Союзівці з місцевими адвокатами та інженерами, виявилось, що з уваги на закони стейту Ню Йорк, зокрема антидискримінаційні, виявилось, що УНСоюз не міг би мати контролі над будівлями сеньйорів і вони з бігом часу могли б перейти на власність не-союзовців, а то й не-українців. Отже УНСоюз міг би втратити свій первісний капіталовклад, а сеньйори-союзовці були б наражені на різні комплікації і неприємності.

Прислухаються до звіту (зліва) С. Гавриш, Р. Татарський, В. Пастушок і А. Кейбіда.

З уваги в основному на легальні причини, як теж комплікації технічного порядку, але й на невідкличне рішення УНСоюзу подбати про догідне приміщення для своїх заслужених сеньйорів, Головний Уряд рішив дальше перевірювати цю справу і шукати інших можливостей розв'язати її позитивно і на користь сеньйорів.

В цій справі Головний Уряд виніс таку резолюцію:

„Головний Уряд УНСоюзу є зобов'язаний подбати про будівлі для сеньйорів УНСоюзу. Теперішній проєкт натрапив на технічні і легальні комплікації, включно із забезпеченням своєї інвестиції капіталу. Головний Екзекутивний Комітет активно розглядає інші можливості побудови приміщень для сеньйорів УНСоюзу, які хоронили б інвестицію капіталу УНСоюзу і які були б згідні з усіми стейтовими і федеральними законами".

Деякі з таких можливостей вже береться до уваги Екзекутивою у порозумінні із стейтовими і федеральними властями.

У результаті нарад і на їх закінчення ще раз проявилось всеціле зобов'язання Головного Уряду і всіх його членів індивідуально вжити всіх можливих засобів, щоб забезпечити своїх сеньйорів влаштуваннями, які були б для них догідні і корисні.

Вичерпавши порядок тих цілоденних нарад, д-р І. Флис закрив їх та побажав позамісцевим членам уряду щасливої подорожі домів.

В Ім'я
св. п. пластуна сен. керівництва
Романа Загайкевича ЛЧ
Велике Плем'я Лісових Чортів
(Кодла: Хрищата, Беркут та Сивуля)
склало
на Видавничий Фонд „ЮНАКА"
680.00 дол.

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

повідомляє

своїх членів та всю українську громаду,

що в новому приміщенні Щадниці при 8100 Roosevelt Blvd

можна винаймати

ВОГНЕТРИВАЛІ СКРИНЬКИ

(SAFE DEPOSIT BOXES)

різної величини, за дуже вигідну оплату

У головному приміщенні будинку Щадниці діє

СИСТЕМА НІЧНОГО ДЕПОЗИТУ

(NIGHT DEPOSITORY)

якою можуть користуватись особливо підприємці та всі ті, що не хочуть тримати грошей дома через ніч або через кінець тижня

Ближчі інформації можна одержати в урядників Щадниці кожного дня від год. 9-ої рано до 3-ої по полудні, а в п'ятниці до 7-ої вечора, або телефонувати на число (215) 331-1166

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ЮТИКА-СИРАКЮЗИ, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 12-го жовтня 1986 р., о год. 1-ій по пол. в залі Українського Народного Дому

1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N. Y.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово головного предсідника УНСоюзу д-ра ІВАНА ФЛИСА
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані представники, секретарі, касири, конвенційні делегати на 31-шу Конвенцію УНС і інші урядові відділових управ, а саме:

Геркімер 192, Елмайра 271, Літел Фолс 330, Оборн 38, 202, 283, Ром 121, Сиракюзи 39, 317, Фултон 263, Ютика 58, 434, Горнел 215, Джонсон Ситі 21.

У зборах візьме участь —

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Чопко, *почесний голова* — **Володимир Запаранюк**, *почесний голова*

д-р Іван Гвозда, *голова*

Микола Велич, *касир* — **Ярослав Сенишин**, *секретар*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 27-го жовтня 1986 р., о год. 6:30 веч. в залі Пластової Домівки в Монтреалі, Канада при 3355 Дандуранд

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

До участи в нарадах запрошується відділових урядовців та делегатів 31-ої Конвенції наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473 і 492

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, краєвого організатора УНСоюзу
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці Конвенційного року
5. Внески, запити і побажання
6. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Текля Мороз, головна радна УНС

Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

Закликаємо всі Відділи вислати представників, щоби взяли участь у цих важливих нарадах.

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Текля Мороз, *голова*

Богданна Яворницька, *касир* — **Микола Перейма**, *секретар*

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз з виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість — стейт — поштовий код

UKRAINIAN SAVINGS and LOAN ASSOCIASION

8100 Roosevelt Boulevard
Philadelhia, Pa. 19152

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Членів Української Щадниці у Філядельфії, Па.

відбудуться

в понеділок, 27-го жовтня 1986 р. о год. 7-ій веч. в домі Українського Культурного Центру

при 700 Cedar Road, Abington, Pa. 19111

Дирекція Української Щадниці просить ВШановних Членів про участь і принесення ощадностевих книжечок.

За Екзекутивну Дирекційної Ради

Іван Скіра, *секретар*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Торонто, Онтаріо, Канада

повідомляють, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

відбудуться

в неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 3-ій по пол. в залі української католицької церкви св. Евхаристії

при 515 Broadview Avenue, East Toronto, Ont.,Canada

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного предсідника УНС д-ра ІВАНА ФЛИСА
4. Обговорення загально-союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
6. Внески і запити
7. Закриття зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

ред. Василь Дідюк, головний радний УНС

Леонід Філь, головний радний УНС

Генрі Флойд, краєвий керівник продажі забезпечення УНС

До участи в нарадах зобов'язані члени Управи Окружного Комітету, секретарі та члени Управи приналежних Відділів і конвенційні делегати.

За УПРАВУ:

ред. Василь Дідюк, *почесний голова* — **Василь Шаран**, *голова*

Іван Шлапак, *секретар* — **Гаврил Миськів**, *касир*

Окружний Комітет Відділів УНС Пертамбойської Округи

повідомляє, що

в неділю, 12-го жовтня 1986 р., о год. 1:30 по пол. в залі української католицької церкви

при Alta Vista Place, PERT AMBOY, N.J.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

ПЕРТАМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

26, 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 349, 353, 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь краєвого організатора УНСоюзу СТЕПАНА ГАВРИША
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Запити і внески
6. Закриття зборів

У Зборах візьме участь

Степан Гавриш, краєвий організатор УНСоюзу

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, *голова*

Софія Лонишин, *секретар* — **Іван Бабин**, *касир*

Баффало й околиця!

У неділю, 19-го жовтня 1986 р., о год. 2:30 по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітари Ровд, Баффало, Н.Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати УНС наступних Відділів

40, 87, 127, 149, 299, 304, 360 і 363

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Слово краєвого організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь

Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

До участи в Зборах запрошені також члени УНСоюзу та Ширше Громадянство.

Роман Конотопський, *голова*

Марія Гаравус, *касир* — **Василь Сивенький**, *секретар*

Св. п. Евгенія Софія Лепківна

Дня 4-го вересня принесла „Свобода" сумну вістку про те, що 1-го вересня 1985 року відійшла у вічність у Філядельфії в домі „Вознесіння" на 81-му році життя, остання дочка Богдана Лепкого, Евгенія Софія. Після смерти матері Олександри в 1937 році, батька в 1941 році, старшої сестри Наталі в 1950 році та єдиного брата Ростислава в 1965 році, спочила навіки остання з родини Лепких, Евгенія.

Згадаю коротко про моє знайомство з Б. Лепким та його родиною у Кракові в роках 1927-30. Поручаючий лист наймолодшої сестри Б. Лепкого, Олени Ремези,яка проживала в Терно полі, до її брата, започаткував моє знайомство. Я часто бував в домі Лепких з нагоди різних свят, на літературно-мистецьких вечорах та при інших нагодах. Я мав змогу пізнати всіх членів родини Б. Лепко го, зокрема його молодшу дочку Евгенію, яка допомагала матері в домашньому господарстві, вітала та приймала гостей. Крім своїх домашніх зайнять, вона брала активну участь в житті української громадиКракова до кружка „Рідної Школи" і Союзу Українок .

Моє знайомство з Лепкими було перерване, бо в 1930 році я виїхав закордон на студії фармації. Щойно при кінці 1971 року, завдяки моїм письмовим контактам з д-ром Романом Смиком, якому я висилав копії моїх статтей-спогадів про Лепкого, одержав від нього адресу Евгенії Лепківної, з якою почав листування. Наведу кілька уривків з її листів, які насвітлюють її самітне, непривітне життя на новому поселенні у ЗСА.

У листі з 19-го січня 1972 року писала Евгенія: „Дорогий Пане Богдане! За сердечний лист та чудовий спомин про мого Батька щиро дякую. Я з приємністю його прочитала та сховала до архіву. Як Вам, напевно, відомо я залишилася одинокою з нашої родини. Цього знімка, який Ви просили у своєму листі, не маю. Натомість посилаю Вам знімок мого Батька в молодому віці та знімок віллі „Богданівка" в Черчі з 1939 року на пам'ятку. Бажаю Вам потіхи з дітей. Щиро здоровлю. Софія Лепківна."

В листі з 5-го лютого 1973 року писала: „Дорогий Приятелю ! Дуже дякую за листа. Тішуся, що мої приятелі з давніх літ не забувають про мене. Як знаєте, я сама живу в Бруклині вже довгі роки. На жадні імпрези до Ню Йорку не хожу, бо небезпечно самій пізно вечером вертати додому. Одинокою приємністю для мене є читання книжок. Посилаю Вам свій спомин з Чикаго. Архів мого Батька вже давно передала під опіку мого кузена д-ра Романа Смика. Щиро здоровлю Вас і Вашу дружину. Нуся Лепківна.

В карточці з різдвяними побажаннями з 4-го січня 1982 року вона писала: „Дорогий Приятелю! Щиро дякую за святочну картку. Я вже чотири роки живу у Філядельфії. В квітні минулого року мала тяжку операцію жолудка (це був пістряк , прим. автора) і від того часу не можу прийти до себе. Нехай діється Божа Воля. Дуже мені приємно, що Ви ніколи не забуваєте про мого Батька. Святкуйте здорові та веселі і згадуйте мене. Щиро здоровлю Вас і Вашу дружину. Нуся Лепківна."

В останньому листі з 9-го лютого 1985 р. писала: „Дорогий Приятелю Богдане! Вечір в пошану мого Батька, який влаштував 20-ий Відділ СУА у Філядельфії імени Олени Теліги 27-го жовтня 1985 року пройшов дуже гарно при численній участі громадянства. Я просила комітет, щоб вислав Вам запрошення на цей святочний вечір. Я так хотіла поговорити з Вами і згадати давно минуле. На жаль, моє бажання не здійснилося (здоровні проблеми моєї дружини і мої не дозволили мені приїхати до Філядельфії). Через мою хворобу я не можу писати так, як колись, тому прохаю вибачення.

Зі щирим привітом для Вас і Вашої родини. Софія Лепківна." Цей останній лист закінчив її листування зі мною назавжди. Ще в грудні минулого року післав Евгенії карточку з нагоди дня її народження. 24 грудня сповнився їй 81 рік життя.

• •
•

Останні роки життя у „Вознесінні", де її рідні та приятелі часто відвідували, злагіднили її довгою недугою знеможене життя. Кілька радісних хвилин переживала вона на святах у пошану її батька, які влаштував її кузен д-р Р. Смик в містах Канади і ЗСА. На чотирьох цих святах, а саме:в Клівленді, Ню Йорку, в Чикаго і у Філядельфії вона особисто брала участь. Це були ті хвилюючі моменти, які,неначе ясне проміння оживляли її самоту. Вона линула на крилах гадки до данього Кракова, де разом зі своєю найближчою родиною пережила радісні хвилини свого життя.

Богдан Остап'юк

Маємо на складі книжку

Олександра Скоценя

„З ФУТБОЛОМ У СВІТ"

спомини

Видано в Торонто, Канада, 1985 р., стор. 638, тверда обкладинка, ціна 25.00 дол. плюс 2 дол. за пересилку

Дуже цікавий мемуарний твір, де зібрано все, що відноситься до українського футболу

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ

SVOBODA BOOK STORE
80 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ПОШУКУЄМО

ПРАЦІВНИКА

до книгарні „Свободи".

Потрібне знання української і англійської мов. Добрі умовини праці і бенефіти.

За домовленням телефонувати
(201) 434-0237, (201) 434-0807

"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПРАЦЯ

Український Народний Союз

затруднить особу на становище

КООРДИНАТОРА БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Кваліфікації: університетська освіта, двомовність, охота і вміння співпрацювати з різними людьми, роз'їзди в терен, оказійна праця в суботи і неділі. Резюме слід слати на адресу

JOHN O. FLIS, Supreme President
Ukrainian National Association
Jersey City, N.J. 07302
(201) 451-2200

✝

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТАНИСЛАВ ЯРОВЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 48-го ім. Т. Шевченка у Редінгу, Па., помер 26-го липня 1986 року на 58-му році життя. Нар. 14-го січня 1928 року в Україні. Членом УНС став 1974 року. Залишив у смутку матір, 4 сестри, брата і дальшу родину. Похорон відбувся 29-го липня 1986 року на цвинтарі Пречистої Діви Марії в Редінгу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Івасечко, секр.

ТЕОДОР ФЕДІВ, член УНС Відд. 48-го ім. Т. Шевченка в Редінгу, Па., помер 24-го липня 1986 року на 67-му році життя. Нар. 19-го серпня 1918 року в Україні. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Анну, маму Марію і сина Теодора. Похорон відбувся 28-го липня 1986 року на цвинтарі Пречистої Діви Марії в Редінгу, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Івасечко, секр.

ВАСИЛЬ МУЗИКА, член УНС Відд. 221-го ім. св. Стефана в Чикаго, Ілл., помер 18-го липня 1986 року на 93-му році життя. Нар. 1-го лютого 1893 року в Україні. Членом УНС став 1922 року. Залишив у смутку сина Богдана, доньку Любу Понс і Галину Квас. Похорон відбувся 22-го липня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Карачевський, секр.

ЮРІЙ СОКОЛ, член УНС Відд. 158-го ім. Б. Хмельницького у Бруклині, Н.Й., помер на 59-му році життя. Нар. 1927 року в Бруклині, Н.Й. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Іванну, п'ять синів: Роналда, Крейга, Михайла, Юрія, Матвія, дочку Дану і брата Кеннета. Похорон відбувся 27-го грудня 1985 року на цвинтарі Норт Керн Дистрикт в Делано, Каліф.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

ОЛЕНА ПІДЛУСЬКА, член УНС Відд. 219-го ім. М. Грушевського в Нюарку, Н.Дж., померла 14-го липня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 26-го червня 1907 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина Богдана. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Іст Гановері, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Юров, секр.

АННА Н. МЕЙРАТ, член УНС Відд. 316-го в Рочестері, Н.Й., померла 18-го липня 1986 року на 70-му році життя. Народилася в Рочестері, Н.Й. Залишила у смутку сина Франка. Похорон відбувся в Атенс, Джа.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ЦЕЦИЛІЯ БАЧИНСЬКА, член УНС Відд. 281-го ім. Т. Шевченка в Байонні, Н.Дж., померла 20-го липня 1986 р. на 96-му році життя. Нар. 1890 року в Україні. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку доньок — Стефанію Марш, Йозефину Яблонську і Францішку Ангельштайн. Похорон відбувся 24-го липня 1986 року на цвинтарі Святого Імени в Джерзі Сіти, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ЛУЦЬКИЙ, член УНС Відд. 256-го ім. св. Івана Хрестителя в Ривергед, Н.Й., помер 9-го липня 1986 року на 77-му році життя. Нар. 18-го жовтня 1908 року в Ню Йорку. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 12-го липня 1986 року на цвинтарі св. Івана в Ривергед, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять

К. Безкоровайний, секр.

КОНРАД ЛЕЩИК, член УНС Відд. 78-го ім. св. Миколая у Мінесвіллі, Па., помер 6-го липня 1986 року на 50-му році життя. Нар. 11-го лютого 1937 року в Магоні Плейн. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку батька Петра, маму Гелену, брата Одрі і сестер Клер і Карол. Похорон відбувся 9-го липня 1986 року на цвинтарі св. Івана у Фреквіллі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Петрунцьо, секр.

СЕМКО КАНІКЕВИЧ, член УНС Відд. 277-го ім. св. Івана в Гартфорді, Конн., помер 4-го липня 1986 року на 90-му році життя. Народився в Україні. Членом УНС став 1915 року. Залишив у смутку дружину Марію і троє дітей та 7 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Гилл Сайд в Гартфорді, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Семен Кравець, секр.

ІРЕНА ҐАШИНСЬКА, член УНС Відд. 457-го Т-ва „Культура" в Ню Йорку, померла 28-го березня 1986 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в Україні. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку доньку Христину Ґлют і сестру д-р Мацію Стець. Похорон відбувся 31-го березня 1986 року на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Мавнт Плезент, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. Кіляр, секр.

НЕ Є ЧЛЕНОМ КОМІТЕТУ

Марія Душник, почесний член Головного Уряду Українського Народного Союзу, подає до відома, що вона не є членом ділового комітету, згаданого в „Свободі", ч. 189, 3-го жовтня ц.р., у вістці п.з. „Українці за перевибір А. Д'Амато на сенатора", а натомість є членом іншого комітету, який теж працює у напрямі перевибору цього ж сенатора. — Ред.